

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XIX. Non satis narratorem hunc attendisse quæ fuerit Albiorum
doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

774 DE CHRISTIANA LIBERTATE
tur. Sæpe ijdem tam bonis erant moribus, vt multos
Catholicos erubescere cogerēt. Hi ergo sectarij rectè à
quoquam sano homine Catholicis dicerentur esse me-
liores? Laudas Regem, quia non præcipiti iudicio reli-
quias Albigenſium cõdemnauerit: nec aduertis quàm
præcipiti iudicio concluderit, addito etiam iureiuran-
do, ex confusa, & generali, nec bene discussa informa-
tione, illos Catholicis populis esse meliores. Quo-
modo enim, & qui, quòtve Articuli fidei doceantur, qua
ratione Decalogus tractetur atque explicetur, quo-
modo etiam & qua forma verborum baptizentur ho-
mines, permultum interesse quiuis intelligit.

CAPVT XIX.

*Non satis narratorem hunc attendisse quæ fuerit
Albionum doctrina.*

PORRO nec illud in hac fictitia narratione satis
attenditur, quæ doctrina fuerit Albigenſium, quo-
rum hi dicuntur esse reliquias. Cùm enim sancti Do-
minici ætate variæ hæreses grassarentur sub generali
nomine Catharorum, diuersas quæ Christianæ Eccle-
siæ prouincias macularent; vt Lombardiam, vt Tu-
sciã, vt Marthiam; fuit inter cætera loca comitatus Al-
bigenſis deprauatissimus, vnaquæ illic ex sedecim quæ
Catharorum Ecclesiæ numerantur à fratre Reinerio,
antea hæresiarcha inter ipsos Catharos, postea verò sa-
cerdote Ordinis Prædicatorũ. Qui etiam vt breuiter,
ita dilucidè sententias Catharorum, & communes
omnium & proprias ferè sectarum singularum, qui-
bus inter se (quod facillimè euenit inter hæreticos) dis-
crepabāt, recensuit atq. explicauit. Cõmunes, inquit,
opiniones omnium Catharorum sunt istæ: videlicet,
quòd diabolus fecit hunc mundũ, & omnia quæ in eo
sunt. Item quòd omnia sacramenta Ecclesiæ, videlicet

Sacra-

Sacramētum Baptismi, & cætera Sacramēta nihil profunt ad salutem, & quòd non sunt vera Sacramenta Christi & Ecclesiæ eius, sed deceptorica, & diabolica, & Ecclesiæ malignantium. Item communis opinio omnium Catharorum est, quòd matrimonium carnale semper fuit mortale peccatum, & quòd non punietur quis grauius in futuro propter adulterium vel incestum, quàm propter legitimum cōiugium. Item omnes Cathari negant carnis resurrectionem futuram. Item credunt quòd comedere carnes, oua & caseum, etiam in vrgenti necessitate, sit mortale peccatum. Item quòd potentes seculares peccant mortaliter, puniendo malefactores vel hæreticos. Item quòd nemo potest esse saluus nisi per eos. Item quòd non licet iurare in aliquo casu: & ideo iurare est semper mortale peccatum. Item quòd paruuli etiam baptizati non leuius punientur æternaliter, quàm latrones & homicidæ. Item omnes negant purgatorium. Est etiam communis, inquit, opinio omnium Catharorū, quòd peccaret grauiter, quicumque ex eis spōtè occideret auem aliquam, à minima auicula vsque ad maximā; & quadrupedia, à mustela vsque ad elephantem; sed de cæteris animalibus non sic dicunt. Sic ille de communibus eorum sententijs, qui ipsius ætate vel superbè se Catharos appellabant, vel sic à Catholicis notabantur; quòd se à cæteris, vt immundis, tanquam soli ipsi puri & sancti seiungerent. Addit idem postea de Sacramentis eorum communibus. Cathari namque, inquit, instar simiarum, quæ hominis actus imitari conantur, quatuor habent sacramenta, falsa tamen & inania, illicita & sacrilega: quæ sunt, manus impositio, panis benedictio, pœnitentia, & ordo. de quibus ordine postea differit breuissimè. Habes ergo hîc tuos Albigenes, quos ais propter Christum persecutionem esse perpessos. Miror an eis nunc Ecclesiæ portas aperires, si qui

similiter carnis resurrectionem negarēt, si qui nuptias
 vt scelus damnarent, si qui carnes edere vllō casu nefas
 ducerent. Non opinor, nisi simili errore demens raperis.
 Quantum ergo tibi placere possunt in eo quod
 purgatorium negant, tantum tibi in eo quod nuptias
 damnent, displiceant necesse est: quantum que appro-
 bas, quod in hæreticos animaduerti non putant licere,
 tantum oportet improbes, quod iidem ne maleficos
 quidem vllōs patiantur interfici. Et si tibi propter
 Christum persecutionem videntur passi, quia rectissi-
 mē purgatorium tollerent, propter quem obsecro pas-
 si sunt, cum nuptias condemnarent? cum carnis resur-
 rectionem negarent? cum à diabolo cōditum esse mū-
 dum affirmarent? Talium ergo tamque nefandarum
 sordium reliquias Rex Catholicus & sibi & suis Ca-
 tholicis, bene de illis instructus & informatus, antepo-
 suisset? Et idem apud reliquias suæ ætatis Albigen-
 sum tam facilē credidisset homines baptizari, si scisset eo-
 rum maiores, quibus in simili errorum insania succel-
 serant, baptismum qui in aqua fieret, omnino sustulisse?
 At se posteriores, inquis, iam in multis correxerant:
 priores igitur, quos corrigi oportuerat, propter Chri-
 stum persecutionem passi non sunt. Quod si hæc om-
 nia de illis fingi dixeris, non metuis ne citius multo
 fingere dicaris, quod propter Christum persecutionem
 passi sint? & hoc quidem fingere cum tāta clarif-
 simorum Principum Christianissimæ Galliæ, totque
 populorum Catholicorum iniuria? aut si illa fingun-
 tur, tu articulum profer ad Christi doctrinam pertinē-
 tem, propter quem illos persecutionem passos esse cer-
 tius edoceas. ede tuos historicos, testes nobis idoneos
 producito. Cepisse luem hanc diui Bernardi tempori-
 bus, Pontifice Innocentio secundo, & iisdem in Galliæ
 partibus, hoc est, circa Tholosam, sparsisse sui veneni
 non negligenda semina, testis nobis est ipse Bernar-
 dus,

dus, qui propterea Tholosates hortatus est epistola du-
 centesima quadragesima prima, vt persequeretur de-
 prehensas, sed nondum comprehensas vulpes, neque
 desisterent donec penitus deperirent atque diffugerent
 de cunctis eorum finibus. Scripsit & ad Hidelphon-
 sum comitem sancti Ægidij, cui declarat se propterea
 in ea loca esse profectum, quod ea sola de vniuersis
 Gallix prouincijs maximè sibi inuenisset exposita Hé-
 ticus apostata, auctor lectæ: vt sub illius potissimum
 Comitum dominatu, in gregem Christi toto furore bac-
 charetur. At ne alias tunc hæreses fuisse putes, quàm ex
 Reineri catalogo recensuimus, scribit idem Bernardus
 sermone in Cantica sexagesimo sexto, damnasse eos
 nuptias, abstinuisse à cibis tanquam malis, ex Mani-
 cheorum insania, baptismum sustulisse paruulorum, ora-
 tiones pro defunctis improbasse, ignem purgatorium
 post mortem nullum restare docuisse, ordinibus Ec-
 clesiæ detraxisse, sacramenta contempsisse. Eadem er-
 go fuere hæreses iisdem locis, quæ auctæ postea atque
 propagatæ, vsque ad Innocentij tertij Pontificatum,
 sic inoleuere, vt, quemadmodum Platina scribit, non
 disceptationibus verborum tantum, verum etiam ar-
 mis opus fuerit. Sederat, inquit Paulus AEmilius, ea
 pestis in comitatu Tholosatum, cui Albij contribue-
 bantur, & finitimas polluerant ciuitates. Pontifices
 nostros, Episcopos sceleratorum; Ecclesiam nostram,
 cæterum infernorum vocitabant: matrimonia damna-
 bant, promiscuos cõcubitus, eosque nefarios, sanctos
 ducebant. Ad eos sanandos, si resipiscere possent, mis-
 sus diuus Dominicus, neque vite, neque orationis san-
 ctitate permoti sunt. Armis etiam pertinacia se tuta-
 batur: necdum indoles illa Gothica ferociaque, vtique
 exoleuerat. Et infra: Circiter centum milia armato-
 rum, inquit, in acie aduersus Simonem, ne decima
 quidem parte hosti parem, constitisse ferunt, sed va-
 luerunt

*Epistola 240.**In Innocentio
tertio.**In Philippo
August. lib. 6.*

lucrum lachrymæ, vicit religio, fusa fugataque multitudinè à paucitate, furor à religione. Sic AEmilius, Si iam quærat aliquis, quoniam modo à diu Bernardi temporibus, per annos circiter quinquaginta aut sexaginta, tantum incrementorum & virium accipere Tholosates siue Albij hæretici potuerint: ipse ei Bernardus causam reddet, sermone suprà memorato. Dolendum (inquit) valde, quòd non solum laici Principes, sed & quidam, vtdicitur, de clero, nec non de ordine Episcoporum, qui magis eos persequi debuerant, propter questum sustineant, accipientes ab ijs munera. Et quomodo, inquiunt, damnabimus nec conuictos nec confesos? friuola satis non ratio, sed occasio. hoc solo, etiam si aliud non esset, facile deprehendes, si (vt dixi) viros & feminas, qui se continentales dicunt, ab inuicem separe: & feminas quidem cum alijs sui sexus & voti degere cogas, viros æquè cum eiusdem propositi viris. per hoc enim consultum erit vtrorumque voto simul & famæ, cum continentia suæ & restes habuerint & custodes. Quod si non sustinent, iustissime eliminabuntur de Ecclesia, quam scandalizant non solum notabili, sed etiam illicita cohabitatione. Habes ex diuo Bernardo propagatæ pestis causam, nec propagatæ modò, verum etiam progressu temporum inueneratæ, & sic quidem radicatæ & armatæ, vt non solum disputantium rationes, sed Principum etiam gladios colliserit. Inter quos si nihilominus vsque ad Ludouicum duodecimū aliquas sui reliquias transmissit, pari hæc tamen odio dignæ atque execratione fuere: nec eis potuit Ludouicus laudabiliter indulgere, quas eius maiores summa cum laude funditus extirpare conati sunt. Quoniam ergo modo verisimile sit, quòd nec apud clarissimos historicos scriptum reperio, non modò non indulgisse Ludouicum Principem haud dubiè Catholicum, verum etiam laudasse? nec laudasse simplici-

ter, sed impuros etiam homines, Catholicis omnibus Galliarum populis, iuxta ventosum illud Molinæ mendacium, addito iureiurando anteposuisse? Nam, temeraria quidem iuramenta usque adeo Ludouicus non ferebat, ut temere iurantes, varijs edictis coercuerit: vsus ea in re, consilio Guilhelmi Parui, qui ei erat à factis confessionibus.

CAPVT XX.

Dissoluitur argumentum petitum, cum ab exemplo Ioannis Pontificis, eius nominis primi, tum etiam Principum Romanorum.

EST abste quoque Ioannis Pontificis eius nominis primi productum exemplum, Platinæ verbis eiusmodi: Theodoricus Rex Italiæ, Ioannem Pontificem Romanum eius nominis primum, Theodorum, duosque Agapitos oratores, ad Iustinum Imperatorem, qui Arianos expulerat, eorumque Ecclesias Catholicis assignauerat, misit: qui eum hortarentur, ut Arianos restitueret: sin secus animatus esset, sciret se omnes Italiæ Ecclesias Catholicas demoliturum. Magnificè & perbenignè primò quidem Legati excepti sunt, qui vbi Constantinopoli rationem legationis exposuere, cum flectere Iustinum non possent, ad lachrymas versi, ac suppliciter petentes, ut perituræ Italiæ, vnà cum Catholicis omnibus subueniret, eo tandem pium hominem perpulere, ut Arianos restitueret, atque eos vivere suis institutis & legibus sineret. hinc tu concludens, Itaque, inquis, fidei causa hic postposita necessitati est. Quæ quidem conclusio ex tuo sensu profecta, non ex commemorato Ioannis exemplo, vera ratiocinatione deducta est. Ex quo enim Euangelio didicisti, causam fidei vili esse necessitati postponendam? Causa enim fidei, Christi & Dei causa est: quæ apud homi-

homi-